

PROF. DR. LEOPOLD ZATOČIL, DRSC., SEDMDESÁTILETÝ

Dne 17. října 1975 se dožil sedmdesátých narozenin PhDr. Leopold Zatočil, em. profesor filozofické fakulty a dlouholetý vedoucí katedry germanistiky a nordistiky. Vědecký a pedagogický profil tohoto vynikajícího odborníka v oblasti široce orientované germanistiky a textové kritiky a našeho předního znalce starších germánských literatur byl zhodnocen u příležitosti jeho šedesátých narozenin ve SPFFBU (14, 1965, A 13, str. 5 a n.).

Po deseti letech bychom dnes chtěli vyzvednout zejména jeho neutuchající píli a energii, s jakou se dále podílí na řešení stále nových a pro naši i světovou germanistiku namnoze objevných vědeckých úkolů.

Jeho nejvlastnějším zaměřením v práci badatelské zůstává i nadále problematika středověkých a pozdně středověkých literárních památek básnických i prozaických, a to nejen z oblasti německé (zejména východostředoněmecké), ale i nizozemské. Výmluvným důkazem tohoto badatelského úsilí je například obsáhlá monografie *Germanistische Studien und Texte I* (Opera univ. Brun., sv. 131, Brno 1968), na níž jubilant pracoval po mnoho let a která sleduje hned několik aspektů. Jde v první řadě o to, že Zatočil s velkou filologickou akribií, důkladností, s osvědčeným důvtipem a za vydatné pomoci textově kritické metodologie zpřístupnil dosud neotištěné a namnoze neznámé středověké německé a nizozemské literární památky. Velmi cenná je i jeho jazyková analýza, a to proto, že ve spojení s jazykovým výzkumem ostatních památek této provenience se může stát spolehlivým východiskem pro jazykově teoretické závěry další. Nemałym přínosem uvedené monografie jsou i cenné poznatky o složité problematice středověkých literárních vztahů, především německo-nizozemských. Právem se dostalo velkého ocenění této Zatočilově práci nejen ze strany odborníků československých, ale především zahraničních, kteří si cení nejen metodologických postupů textově kritických, ale i řešení objevných vztahů mezi národními literaturami. Druhý díl této práce je připraven pro tisk, takže vznikne dílo, které bude důstojně reprezentovat československou germanistiku v této důležité vědeckovýzkumné oblasti. Toto syntetizující badatelské zaměření jubilanta je ústrojně doplňováno články a studii časopiseckými, které uveřejnil především ve SPFFBU. I když cílem tohoto zamyšlení není vyčerpávající pojednání o vědecké práci jubilanta za poslední desetiletí (viz připojený bibliografický soupis prací), upozorníme alespoň na studie nejzávažnější. Problematika středonizozemská, které se Zatočil věnuje zvláště v posledních letech, je zastoupena příspěvkem *Ein neues Prager Fragment*

von Jacob van Maerlants Spiegel Historiae (SPFFBU 15, 1966, D 13, str. 125 až 134), ve kterém se mu podařilo identifikovat pražský zlomek jako část veršované kroniky Jacoba z Maerlantu, zvané Spiegel Historiae.

Jazykovému a literárnímu výzkumu východostředoněmecké oblasti věnoval jubilant dva příspěvky. Je to především článek *Sprache und Text einer altschlesischen Marienlegende aus Uppsala* (SPFFBU 15, 1966, A 14, str. 87—103), v němž rozebírá jazyk památky, která je důležitým pramenem pro lepší poznání slezského nářečí na sklonku středověku, a příspěvek *Zwei altschlesische Gedichte* (SPFFBU 15, 1967, D 14, str. 109—124), dotýkající se některých důležitých otázek jazykových i literárních v této oblasti. Předmětem Zatočilovy badatelské činnosti v poslední době jsou ještě i další německé literární památky, které mají vztah k našemu území svou proveniencí nebo tematikou a které jsou uvedeny v soupisu prací.

V této souvislosti nelze opomenout problematiku germanobohemistickou, která je zastoupena především články *Germanistische Bemerkungen zu den alttschechischen Olmützer Erzählungen* (LF 89, 1966, str. 111—120) a *Zur Erklärung des Ausdrucks valpurt im alttschechischen I. Strait der Seele mit dem Leib* (SPFFBU 1967, A 15, str. 65—68). K problematice „ackermannovské“, jejímž je Zatočil nejprřednějším znalcem, se vrací dvěma příspěvky, které vyjdou v SPFFBU (*Na okraj edic Ackermanna aus Böhmen* a *Textkritische Bemerkungen zum Ackermann aus Böhmen*).

Stranou vědeckého zájmu jubilanta nadále nezůstávají ani ostatní okruhy germanistiky, zvláště pak nordistika, v níž patří rovněž mezi naše nejkvalifikovanější odborníky.

Profesor Zatočil se vedle vědecké práce podílí v rámci možností i na činnosti pedagogické; zvláště záslužné je tu předávání bohatých zkušeností mladším pracovníkům. Tato jeho činnost představuje ústrojně pokračování dlouholetého a všestranného působení výchovného a vzdělávacího. Zatočil se nikdy neuzavřel do úzce chápané kabinetní vědy, ale jeho snahou vždy bylo podílet se o své znalosti, o výsledky své práce nejen se svými spolupracovníky, ale i s ostatními zájemci o studovaný obor. Právem mu byla i za tuto úspěšnou činnost v roce 1967 udělena stříbrná medaile University J. E. Purkyně.

Náš nástin vědeckého, pedagogického i lidského profilu prof. Zatočila se především zaměřil na jubilantovu činnost v posledním desetiletí. Nemůže být ani zdaleka úplný a nevystihuje v celé šíři jeho vědecké úsilí, opírající se o bohatý, často nesnadno dostupný materiál, úsilí využívající pečlivého a objektivního rozboru a ústící v obecně platné závěry. Záslužná je i Zatočilova činnost organizační, jeho extenzivní přednáškové působení i na zahraničních univerzitách apod. Jejich hodnocení však nebylo cílem tohoto zamyšlení. S radostí konstatujeme, že významné životní jubileum zastihuje prof. dr. Leopolda Zatočila, DrSc. v plné svěžesti a s mnoha plány do budoucna. K jejich uskutečnění mu jeho spolupracovníci a přátelé přejí mnoho dalších sil a dobrou pohodu.

Zdeněk Masařík